

РЕШЕНИЕ

№ 6071

гр. София, 21.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 15.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **404** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба от К. Б. Г. срещу Заповед № 21-4332-006556/19.11.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б. "а" от Закона за движение по пътищата, издадена от И. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

В жалбата се излагат доводи, че заповедта е немотивирана и не са налице материалните предпоставки на чл.171, т.2а, б. а) от ЗДвП, тъй като водачът е бил правоспособен. Счита, че следва да се разграничава придобиването на правоспособност да се управлява МПС от удостоверителния документ за правото да се упражнява тази дейност. Твърденията в жалбата са, че е нарушен материалния и процесуалния закон.

В съдебното заседание жалбоподателят се представлява от адв. Б., която поддържа жалбата. Моли за присъждане на разноски.

Ответникът –полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция- И. Й., не се явява и не се представлява.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, III-то отделение, 60 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед № 21-4332-006556/19.11.2021г. на К. Б. Г. е наложена принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.а) от Закона за движение по пътищата „Прекратяване на регистрацията на ППС л.а. „Ф. Поло“ с рег.номер на МПС С. за срок от 6 месеца, като са отнети 2 броя регистрационни табели и Свидетелството за регистрация на процесното МПС №[ЕИК].

Според мотивите на заповедта на 13.11.21г., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]българският гражданин К. К. Б. е управлявал л.а. „Ф. Поло“ с рег.номер на МПС С. – собственост на К. Б. Г., на територията на РБългария, без да притежава валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС, управлява с чуждестранно национално свидетелство, /английско свидетелство № GEORG001210KK9PB17/ без да е подменено след пребиваване повече от три месеца, след като е влязъл в Република България, с което виновно е нарушил чл.162, ал.1 от ЗДвП и са налице материално-правните предпоставки на чл.171, т.2а, б.а от ЗДвП за прилагане на ПАМ – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

По преписката е приложено копие на издадено на Г. във Великобритания на 08.08.2019г. и валидно до 07.08.2029г. свидетелство за управление, валидно за категориите АМ и В, съставеният за нарушение на чл.162, ал.1 от ЗДвП, АУАН, НП, справка картон на К. Б. Г. и Заповеди за компетентността на административния орган издал процесната Заповед за ПАМ.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима като подадена в срок от лице, което има правен интерес.

Разгледана по същество е основателна.

Оспорената заповед е в изискуемата по аргумент от чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, писмена форма и съдържа мотивите на издателя и за прилагането на принудителната административна мярка. Изискването на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, във вр. с чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК за мотивираност е изпълнено, когато са посочени фактическите основания за издаването на административния акт и правната норма, която предвижда последиците от настъпването им. В конкретния случай подробно, ясно и конкретно са изложени обстоятелствата, които са послужили на административния орган за основание да приложи разпоредбата на чл. 22 от ЗАНН, във вр. с чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Изложените обстоятелства от административния орган са достатъчни, за да може да се осъществи съдебен контрол за законосъобразност на административния акт и същевременно неговият адресат да разбере причините, поради които е издаден и свързаните с тях правни последици.

Срокът на принудителната административна мярка е определен конкретно от

административния орган и е в предвидения от закона минимум от шест месеца.

Настоящият състав намира, че от събраните по делото писмени доказателства, не се установява в хода на административното производство да са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспорената заповед, обаче е материално незаконосъобразна. Издадена е на основание чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс. Видно от изложеното в мотивната част на заповедта, административният орган е приел, че е налице хипотезата на чл. 171, т. 2а, б. "а", пр. 2-ро – адресатът на заповедта е собственик на МПС, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице обстоятелствата по тази разпоредба, а именно - не притежава валидно СУМПС за управлението му.

От приложените писмени доказателства безспорно е установено, че на 13.11.21г., в [населено място], по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]българският гражданин К. К. Б. е управлявал л.а. „Ф. Поло“ с рег.номер на МПС С. – собственост на К. Б. Г., със свидетелство за управление на МПС номер GEORG001210KK9PB17, издадено на 08.08.2019г. от Обединено кралство Великобритания, със срок на валидност 07.08.2029 г. за категории АМ и В.

Спорният въпрос е дали това свидетелство за управление на МПС е валидно, с оглед приложението на нормата на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП. Разпоредбата предвижда, че Българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република България с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. По аргумент от изложеното, СУМПС на български гражданин, издадено в чужбина е валидно при следните алтернативно предвидени хипотези: 1. негов издател е държава, договаряща по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. издадено е от държава, договаряща по договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, б. "а" от него; 3. СУМПС е придружено от легализиран превод на български език; 4. СУМПС е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. СУМПС е издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава – страна по споразумението за Европейското

икономическо пространство или от Конфедерация Швейцария.

Споразумението между страните по С. договор се прилага само към водачи с определен статут - водачът да е от въоръжените сили на съответната държава. Двете международни конвенции регулират отношенията между различни държави, в зависимост от това кои от тях са страни по съответната конвенция. Затова съществуват и различни правила за признаване и валидност на чуждестранно СУМПС в зависимост от това коя държава е издала свидетелството и кой международен договор се прилага в съответния случай. Така правилата за валидност, предвидени в Женевската конвенция от 1949 г., се прилагат само за свидетелства, издадени от договарящи държави по нея, които не са страни по В. конвенция от 1968 г. Това е така, тъй като по силата на изрична разпоредба от В. конвенция (чл. 48) тя отменя и замества Женевската конвенция в отношенията на страните по нея. Следователно за държави, подписали и двете конвенции, ще се прилагат правилата на В. конвенция, а Женевската конвенция от 1949 г. се прилага само за държави подписали я, които не са се присъединили към В. конвенция от 1968 г.

Свидетелството за управление, издадено от държава-членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, е валидно на територията на България за категорията, за която е издадено, съгласно Закона за движението по пътищата, който транспонира Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства, без да е необходимо да се представят допълнителни документи. Това означава, че всеки, притежаващ свидетелство за управление, издадено от някоя от горепосочените държави, без оглед на гражданството му, има право да управлява МПС на територията на България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в Закона за движението по пътищата. Няма ограничение по отношение на срока, в който лицето може да управлява с притежаваното от него национално свидетелство, това е единствено срокът на валидност на самото СУМПС.

С други думи в България се признават и са валидни чуждестранни национални свидетелства, които не са издадени от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, ако те отговарят на конкретните изисквания съдържащи се в Женевската конвенция за движение по пътищата от 1949 г., В. конвенция за движение по пътищата от 1968 г. и Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили, както и в Закона за движението по пътищата, в зависимост от това към кой договор се е присъединила държавата, издала свидетелство, както и в зависимост от статута на водача.

В случая СУМПС на жалбоподателя е издадено на 08.08.2019г. от Обединено кралство Великобритания и е със срок на валидност - 07.08.2029г. Към момента на издаването му, не влязло в сила Споразумението за оттегляне /в сила от 31.01.2020 г./,

поради което държавата – издател е била държава-членка на Европейския съюз.

СУМПС съответства напълно на приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006г. относно свидетелствата за управление на превозни средства. По силата на Споразумението за оттегляне тя е приложима и във Обединено кралство Великобритания до края на преходния период -31.12.2020 г. От това следва, че до 31.12.2020 г. страните-членки на ЕС и Обединено кралство Великобритания взаимно признават, издадените от тях СУМПС.

След този период е приложима Виенска конвенция за движение по пътищата от 1968. Договарящи страни по нея са както Република България, така и Обединено кралство Великобритания. Затова, за да бъдат признати у нас издадените след 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС трябва да съответстват на приложение № 6 към Конвенцията за движението по пътищата.

Приложение № 6 към Конвенцията и приложение № 1 към Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на съвета от 20.12.2006 г., макар и различаващи се визуално, включват като задължителни реквизити напълно идентични данни и информация.

Преценката за валидност на СУМПС, издадени от Обединено кралство Великобритания преди 31.12.2020 г. със срок, изтичащ след тази дата, е предоставена на всяка отделна държава – членка на ЕС. В този смисъл е Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство след края на преходния период от 02.12.2021 г., общодостъпно на адрес: https://ec.europa.eu/info/sites/default/files/file_import/travelling_bg_7.pdf В т. 6. 1 от същото е препоръчано на притежателите на свидетелства за управление на МПС от Великобритания, които планират да шофират в Европейския съюз, да се свържат с отговорните органи на държавата членка във връзка с правилата за признаване на свидетелствата за управление на МПС. На официалната електронна страница на Министерство на вътрешните работи на Република България, в раздел Брекзит/ <https://www.mvr.bg/>, е общодостъпна информация, според която след изтичане на преходния период в Република България СУМПС, издадено от О. кралство, ще бъде признавано като СУМПС, издадено от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г. и отговарящо на изискванията на приложение № 6 към нея.

Република България в действащото си законодателство няма разпоредба, която да изключва валидността на издадените преди 31.12.2020г. от Обединено кралство Великобритания СУМПС, чийто срок все още не е изтекъл. Напротив в съответствие с Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021 г. и в изпълнение на принципите за последователност и предвидимост по чл. 13 от АПК, компетентният и орган – Министерство на вътрешните работи е огласил публично, че тези СУМПС ще се третираат като издадени от държава, която е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968г. и отговарящи на изискванията на приложение № 6 към нея. Посоченото изпълва едно от алтернативно предвидените условия на чл.162, ал.1 от ЗДвП за

признаване валидността на СУМПС, издадено от друга държава.

В настоящия случай свидетелството за управление на МПС на жалбоподателя е издадено от Обединено кралство Великобритания на 08.08.2019г. и е със срок на валидност 07.08.2029 г., затова по силата на Споразумението за оттегляне, Известие относно пътуването между Европейския съюз и О. кралство от след края на преходния период от 02.12.2021 г., официално обявление на МВР по силата на чл. 13 от АПК и на основание чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, е валидно свидетелство за управление на МПС за категориите, посочени в него на територията на Република България.

Предвид изложеното, настоящият състав намира, че не е била налице предпоставката на чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП за издаване на оспорената заповед. Същата е материално незаконосъобразна и следва да се отмени.

С оглед изхода от спора и на основание чл. 143, ал. 1 от ЗДвП в полза на жалбоподателя следва да се присъдят направените от него съдебни разноски – 10 лв. –заплатена държавна такса и 700 лв. – заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 60 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 21-4332-006556/19.11.2021г. за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2а, б.“а“ от Закона за движение по пътищата, издадена от И. Й. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР – за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца, като незаконосъобразна.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на К. Б. Г., ЕГН: [ЕГН] сумата от 710 лв. /седемстотин и десет лева/, представляваща направени съдебни разноски, от които 10 лв. заплатена държавна такса и 700 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

Решението на основание чл. 172, ал. 5, изр. 2 – ро от ЗДвП не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: